

PAPA FRANJO

Zajedništvo u duhovnim dobrima

*Papina kateheza na općoj audijenciji
u srijedu 6. studenoga 2013.*

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U prošlu sam srijedu govorio o općinstvu svetih, shvaćenom kao zajedništvo među svetim osobama, to jest među nama vjernicima. Danas ću produbiti drugi aspekt te stvarnosti, to jest zajedništvo u svetim stvarima, u duhovnim dobrima. Ta su dva aspekta usko međusobno povezana, naime zajedništvo među krštenicima raste sudjelovanjem u duhovnim dobrima. Posebno ćemo promotriti sakramente, karizme i ljubav (usp. Katekizam Katoličke Crkve brr. 949-953). Mi rastemo u jedinstvu, u zajedništvu sa sakramentima, s karizmama kojim je svakom od nas dao Duh Sveti, te s ljubavlju.

Prvo je zajedništvo sakramenata. Sakramenti izražavaju i ostvaruju stvarno i duboko zajedništvo među nama, jer u njima susrećemo Krista Spasitelja i, po njemu, našu braću u vjeri. Sakramenti nisu prividi, nisu obredi, sakramenti su Kristova snaga; u sakramentima je prisutan Isus Krist. Kada slavimo misu živi je Isus taj koji nas okuplja, čini od nas zajednicu, daje da se klanjamo Ocu. Svaki je od nas, naime, po krštenju, potvrdi i euharistiji, priteljovljen Kristu i povezan sa čitavom zajednicom vjernikâ. Zato, ako s jedne strane Crkva "vrši" sakramente, s druge sakramenti "čine" Crkvu, grade je, rađajući novu djecu, pridružujući ih Božjem svetom narodu, učvršćujući njihovu pripadnost.

Svaki susret s Kristom, koji nam u sakramentima daje spasenje, poziva nas "poći" i prenositi drugima spasenje koje smo mogli vidjeti, dotaći, susresti, prihvatiti i koje je uistinu vjerodostojno jer je ljubav. Na taj način, sakramenti nas snažno potiču da budemo misionari a apostolska zauzetost da se donese evanđelje u sve sredine, pa i u najviše neprijateljske, predstavlja najautentičniji plod revnog sakramentskog života, jer je to sudionništvo u Božjoj inicijativi spasenja, koji želi svima darovati spasenje. Milost sakramenata jača u nama snažnu i radosnu vjeru, vjeru koja se zna čuditi Božjim "divotama" i zna se oduprijeti idolima svijeta. Zato je važno pričešćivati se, važno je da se djeca rano krsti, da prime krizmu, jer su sakramenti prisutnost Isusa Krista u nama, jedna prisutnost koja nam pomaže. Važno je, kada se osjećamo grešnima, pristupiti sakramentu pomirenja. Netko će možda reći: "Ali ja se bojim, jer će me svećenik sigurno nalupati". Ne, svećenik te neće nalupati. Znaš li koga ćeš susresti u sakramentu pomirenja? Susrest ćeš Isusa koji ti oprašta! Isus je taj koji te ondje čeka; i to je sakrament koji pomaže čitavoj Crkvi rasti.

Drugi aspekt zajedništva u svetim stvarima je zajedništvo karizmi. Duh Sveti razdjeljuje vjernicima mnoštvo darova i duhovnih milosti; to "maštovito" bogatstvo darova Duha Svetoga ima za svrhu izgrađivanje Crkve. Dakle oni se ne daju na korist onome koji ih prima, već na korist Božjem narodu. Ako, međutim, neka karizma služi samopotvrđivanju, s pravom se može sumnjati u to da je riječ o pravoj karizmi ili da je karizma vjerno življena. Što su naime karizme? To su posebne milosti, koje su dane pojedincima da čine dobro drugima. To su darovi, nadahnuća i unutarnji poticaji koji se rađaju u svijesti i iskustvu određenih osoba, koje su pozvane staviti ih u službu zajednice. Ti su duhovni darovi, na osobit način, u korist svetosti Crkve i njezina

poslanja. Svi su pozvani poštivati ih u nama i u drugima, prihvaćati ih kao korisne poticaje za prisutnost i plodno djelovanje Crkve. Sveti je Pavao opominjao: "Duha ne trnite" (1 Sol 5, 19). Ne gasimo Duha koji nam daje te darove, te sposobnosti, te tako lijepe kreposti koje daju Crkvi rasti.

Koji je naš stav prema tim darovima Duha Svetoga? Jesmo li svjesni da je Duh Božji slobodan dati ih kome hoće? Promatramo li ih kao duhovnu pomoć, kojom Gospodin podupire našu vjeru i jača naše poslanje u svijetu?

Dolazimo tako do trećeg aspekta zajedništva u svetim stvarima, to jest zajedništva ljubavi, jedinstva među nama koje stvara ljubav, milosrđe. Promatrajući prve kršćane, pogani su govorili: gle kako se samo ljube, kako se vole! Ne mrze se, ne ogovaraju jedni druge. To je ljubav, Božja ljubav koju nam Duh Sveti stavlja u srce. Karizme su važne u životu kršćanske zajednice, ali su uvijek sredstva koja služe za rast u milosrđu, ljubavi, koju sveti Pavao stavlja iznad svih karizmi (usp. 1 Kor 13,1-13). Bez ljubavi i najizvanredniji darovi su uzaludni; ovaj ozdravlja ljude, ovaj ima ove istaknute osobine, ovaj ove vrline... ali ima li ljubavi i milosrđa u njegovu srcu? Ako je ima onda dobro, ali ako je nema ne služi Crkvi. Bez ljubavi svi ti darovi i karizme ne služe Crkvi, jer tamo gdje nema ljubavi ondje je praznina koju ispunjava sebičnost. I pitam se: ako smo svi sebični, možemo li živjeti u zajedništvu i u miru? Ne možemo, i zbog toga je neophodna ljubav koja nas ujedinjuje. I najmanji od naših djela ljubav ima dobre učinke za sve! Zbog toga, živjeti jedinstvo u Crkvi i zajedništvo ljubavi znači ne tražiti vlastitu korist, već dijeliti trpljenja i radosti braće (usp. 1 Kor 12, 26), spremni nositi bremena najslabijih i najsiromašnijih. Ta bratska solidarnost nije retorička figura, način izražavanja, već je sastavni dio zajedništva među kršćanima. Ako je živimo, mi smo u svijetu znak, "sakrament" Božje ljubavi. To smo jedni za druge i to smo za sve! Nije riječ samo o onoj ljubavi koju si možemo jedni drugima pružati, riječ je o nečem dubljem: to je zajedništvo koje nas osposobljava ući u radost i bol drugih kako bi ih iskreno učinili svojim.

I često smo previše bezvoljni, ravnodušni, odvojeni i namjesto da prenosimo bratstvo, mi prenosimo zlovolju, turobnost, hladnoću, sebičnost. A zlovoljom, hladnoćom, sebičnošću ne može se postići da Crkva raste; Crkva raste samo s ljubavlju koja dolazi od Duha Svetoga. Gospodin nas poziva otvoriti se zajedništvu s njim, u sakramentima, u karizmama i u ljubavi, da bismo dostojno živjeli svoj kršćanski poziv!

Dopuštam si sada zamoliti vas za jedno djelo ljubavi: ne brinite, neće se skupljati milodari! Prije nego ću doći na Trg išao sam posjetiti teško bolesnu djevojčicu staru godinu i pol dana. Njezini se mama i tata mole Gospodinu za zdravlje te lijepe djevojčice. Zove se Noemi. Smijala se jadnica! Učinimo jedno djelo ljubavi. Mi je ne poznajemo, ali djevojčica je krštena, jedna je od nas, kršćanka. Učinimo djelo ljubavi za nju i u tišini zamolimo Gospodina da joj pomogne u ovom trenutku i da joj podari zdravlje. Zastanimo kratko u tišini, a zatim ćemo izmoliti Zdravomariju. A sada se svi zajedno pomolimo Gospodinu za Noemino zdravlje: Zdravo Marijo... Hvala vam za to djelo ljubavi!